Emotional reasoning, or rational thinking #1 I feel it, therefore I am
Tunnepohjainen järkeily tai järkiperäinen ajattelu osa 1 Tunnen sen, näin ollen minä olen

Hei kaikki,
antakaa minun määritellä 'tunnepohjainen järkeily' heti alkuunsa:

Tunnepohjainen järkeily on prosessi, jossa henkilö uskoo hänen tunnepohjaisen reaktionsa olevan totta huolimatta todisteista hänen edessään. Se on prosessi, jonka avulla muodostamme ajatuksia, mielipiteitä, ideoita tai uskomuksia sen perusteella, miltä meistä tuntuu.

Tämä tarkoittaa, että logiikka, todisteet ja tosiasiat eivät vaikuta tunnepohjaiseen järkeilijään, koska hän uskoo, että se, mitä hän tuntee ja niin ollen ajattelee, on totta. Mikään määrä faktoja ja todisteita ei voi muuttaa hänen mieltään. Vaikka hän havaitsisi jopa todisteita, jotka olisivat hänen tunteittensa vastaisia, hän ei hyväksy sitä, koska hän tarkoituksellisesti hylkää logiikan suosimiensa tunteiden hyväksi.

Hän tuntee niin, näin ollen se on totta. Piste. Sillä sipuli. Asia loppuun käsitelty.

Tunnepohjainen järkeilijä jättää sivuun logiikan ja ajatusprosessin, johon sisältyy analyysiä, pohdiskelua, mietiskelyä ja päättelyä korottaakseen sen sijaan kaiken yläpuolelle sen, mitä hän tuntee jotakin henkilöä kohtaan tai jostakin tilanteesta. Tunnepohjainen järkeily johtaa ihmisen toimintahäiriön ja jopa ajoittain itsetuhoisuuden tielle.

Anna kun olen suorasukainen: Et koskaan kasva hengellisesti yli tunnepohjaisen terveyden tasoasi.

Sanan kirjoitukset käskevät toistuvasti meitä vangitsemaan ajatuksemme kuuliaisuuteen, ajattelemaan hyviä asioita, uskomaan parasta, ja enemmänkin; silti kristillinen kulttuuri on täynnä tunnepohjaisia järkeilijöitä.

He ovat hengellisiä vauvoja, jopa tunnettuaan Herran jo vuosia elämän tapahtumista johtuvan tunnepohjaisen lamaantumisen sitomia.

Heidän ongelmansa eivät perustu tunteisiin, vaan heidän ajatusmaailmaansa. Monet valitsevat jumittua tunnepohjaiseen uraan, koska he ovat tulleet satutetuiksi liian monta kertaa tai koska heistä ei vain ole siihen, että he kävisivät taistelua ajatuksista ylitse tunteiden. Jotkut eivät ole koskaan oppineet, kuinka ajatella, kuinka panna tunteensa alistumaan Kristukselle ja Hänen teilleen ja Hänen ajatuksilleen - he eivät koskaan ole oppineet korkeampia teitä.

Ajatusten täytyy hallita tunteita eikä tunteiden hallita ajatuksia. Paavali ei sanonut, että pitäisi vangita järkeily kuuliaisuuteen, vaan kuvitelmat (engl. Raamatun käännös).

Vastuuvapauslausekkeena totean, että on aikoja, jolloin on hyvä totella tunteita, ja parhaassa tapauksessa järkeily ja tunteet toimivat käsi kädessä. Loppujen lopuksihan sairaalan teho-osaston huoneessa haluat lääkäreitä ja hoitajia, jotka sekä reagoivat tunteellisesti hätätilanteen välittömyyteen, että myös kykenevät pohtimaan perusteellisesti, mitä tarvitsee tehdä potilaan pelastamiseksi.

Joitakin esimerkkejä

Esimerkkeihin kuuluu kykenemättömyys ja haluttomuus tehdä päätöksiä.

Henkilö saattaa olla kohtaamassa vakavia taloudellisia vaikeuksia, mutta ei kykene saamaan itseään lähtemään ulos ja hankkimaan työtä, koska toden sanoakseni hän nauttii Facebookista ja

muista sosiaalisista medioista enemmän. Sen, mitä isovanhempamme kutsuivat laiskaksi, me leimaamme hengelliseksi tai muuten vain peittelemme logiikkaa siltä tosiasiasialta, että meitä ei vain huvita hankkia työtä.

”Tunnen itseni masentuneeksi, joten (näin ollen) avioliittoni on hajoamassa.” Tämä on henkilö, joka tuntee olonsa turvalliseksi masennuksessa valiten masennuksen turvallisuuden avioliittonsa ylitse sen sijaan, että lähtisi liikkeelle hankkimaan terapiaa ja työskentelemään vaikeuksien läpi. Hänen tunteensa saavat hänet miettimään, haluaako hän maksaa sen hinnan, mitä hänen avioliittonsa pelastaminen vaatisi. Tunteet estävät häntä tekemästä vaikeaa asiaa, joka auttaisi säilyttämään ja muuttamaan hänen avioliittonsa. Hän pysyy mieluummin sen turvissa, mitä tuntee, koska se on tuttua eikä siinä ole mitään epäonnistumisen riskiä. Tämä henkilö itse asiassa elää epäonnistumisessa, mutta ei pysty näkemään sitä.

Jos joku, joka on vihainen sinulle, on joskus poistanut sinut ystävistään Facebookissa, voi olla, että hän on tunnepohjainen järkeilijä. Olet saattanut osua arkaan paikkaan hänessä, ja ennen kuin tiedätkään, sinut on poistettu ystävistä. Sama asia tapahtuu myös tosielämässä - sinulla ja ystävällä voi olla väittely, jossa sinä yrität esittää järkisyitä asiassa, mutta näkökohtasi kohtaavat tunteita, jotka eivät ole lähelläkään loogisia, ja ystävyytenne päättyy siihen paikkaan.

Eräs henkilö, joka innostui henkilökohtaisesta profetiasta niin kutsutulta ’profeetalta’, joka käski hänen lähteä Kiinaan, pakkasi ja oli häipynyt kahden viikon sisällä, koska Jumala sanoi niin. Hän oli jättänyt järjen käyttämisen sivuun ’logiikan, suunnittelun, tuen’ ja laskeutunut Hong Kongiin. Kuukautta myöhemmin seurakunta yritti epätoivoisesti koota rahoja kasaan ostaakseen hänelle lentolipun kotiin. Hän oli käyttänyt tunnepohjaista järkeilyä, mutta leimannut sen uskoksi. Se ei ollut uskoa, vaan julkeutta ja typeryyttä.

Tosielämässä tai sosiaalisessa mediassa voit mitata tunnepohjaista järkeilyä tarkkailemalla, onko henkilön reaktio paljon suurempi kuin tilanne vaatii. Onko hänen reaktionsa suhteeton käsillä olevaan tilanteeseen? Toisin sanoen meneekö hän aivan äärilaidoille, suivaantuuko hän, kiihtyykö hän tai saako hän vihaisia tunteenpurkauksia suhteesi, vaikka tilanne olisi vähäpätöinen? Hylkääkö hän logiikan, jos pääset ehkä ’vähän liian lähelle’, ja räjähtääkö hän silmillesi tai hajoaako hän kyyneliin tai syytöksiin? Hän on tunnepohjainen järkeilijä.

Toinen merkki tunnepohjaisesta järkeilystä on kysymykseen vastaamisen välttely. Sen sijaan, että jäisi viallisesta logiikastaan kiinni, tämä tunnepohjaisesti järkeilevä henkilö puhuu siitä, miltä hänestä tuntuu, kuinka toisia kohtaan on tehty väärin ja niin edelleen - käyttää tunteita häiriötekijänä estämässä vastaamista kysymykseen, johon hänen on epämukavaa vastata.

Joskus ihminen ei pysty rehellisesti prosessoimaan ajatuksiaan ja tunteitaan jostakin aiheesta tarpeeksi nopeasti keskustelun aikana, joten tunteellisen purkauksen vallassa huutaminen saa keskustelun päättymään, mikä ei saavuta mitään.

”En tunne olevani pelastettu, näin ollen en olekaan (ja Jumala on vihainen minulle).” Tämä on ihminen, joka voi lukea Raamatun tekstistä, että hän on pelastettu, mutta uskoo tunteitaan ennemmin kuin Jumalan Sanaa.

Miten Jeesus tyhjensi temppelin, käänsi pöydät ylösalaisin ja teki köysistä ruoskan, mutta silti teki sen ilman syntiä? Miten Paavalilla ja Barnabaalla oli niin äärimmäinen riita, että heidän tiensä erkanivat, mutta silti he pysyivät ystävinä ja heistä tuli työkavereita myöhemmin uudestaan? Miten Pietari työsti läpi tunteellisen purkauksensa, jossa hän kielsi Kristuksen, tullakseen suureksi apostoliksi?

Näitä asioita ja enemmänkin tässä sarjassa... lisää ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

Emotional reasoning, or rational thinking #2 Justified anger
Tunnepohjainen järkeily tai järkiperäinen ajattelu osa 2 Oikeutettu viha

Hei kaikki,
muinaisen Israelin asettuessa maahansa, rakentaessa temppelin ja kaupunkien kasvaessa, kaupungin asukkaiden tarpeesta ostaa eläimiä vaadittuja uhreja varten oli tullut mittava teollisuudenala. Jos elät Vanhan Testamentin lain mukaan ja asut kaupungissa, mistä saat karitsan pääsiäiseksi? Jos teit syntiä tai sinun tarvitsi uhrata jokin toinen uhri, mistä sinä saisit kyyhkyset ja karitsan tai vuohen uhrattaviksi?

Leeviläiset olivat papillinen heimo, mutta temppelissä oli rajoitettu määrä töitä tehtävänä, joten heidän määränsä kasvaessa ja useampien ihmisten alkaessa elää kaupungeissa, leeviläiset alkoivat kasvattaa eläimiä uhreiksi kaupunkiasukkaille, erityisesti Betlehemin ympärillä, missä oli suuria laitumia. Epäilemättä juuri noille leeviläisille paimenille enkelit ilmestyivät, kun Jeesus syntyi, pysytellen auktoriteettien rajoissa ilmoittamalla ensin papistolle, että lopullinen Uhrikaritsa oli syntynyt kaupungissa.

Kaupunkiasukkaiden tullessa temppeliin siellä oli kauppatoreja, joilla myytiin eläimiä, joita vaadittiin uhrauksiin, kuten myös ’rahanvaihtajia’, jotka mainitaan Joh. 2:13-19 ja Matt.21:11-13. Tämä on ryhmä, jota vastaan Jeesus hyökkäsi kumoamalla heidän pöytänsä ja tehden ruoskia köysistä ajaakseen heidät kaikki ulos sanoen: ”Kirjoitettu on: `Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi´, mutta te teette siitä ryövärien luolan.”

2. Moos. 30:11-16 vaati ’temppeliveron’, joka oli puoli sekeliä ja jonka ihmiset maksoivat tullessaan tekemään uhrauksensa. Mutta evankeliumit kertovat meille, että tämä oli pääsiäinen, joten juutalaiset tulivat kaikkialta ympäri Rooman imperiumia, mikä tarkoittaa, että he käyttivät valuuttaa (kolikkoa), jossa oli pakanajumalan tai -jumalattaren kuva, mikä ei ollut hyväksyttävää. Niinpä he vaihtoivat pakanavaluuttansa juutalaiseen puolisekeliin.

Rahanvaihtajat ja eläinten myyjät veloittivat kohtuuttomia hintoja kaupunkiasukkailta ja vierailijoilta, jotka tulivat kaupunkiin pääsiäisenä, mikä oli se, mihin Jeesus vihastui - ihmisten kiristämiseen, ihmisten, jotka olivat ansassa, koska heidän oli tehtävä uhrauksia ollakseen vanhurskaita Jumalan edessä. Rahanvaihtajat käyttivät hyväkseen heidän tilannettaan.

Oikeutettu viha ei ole tunteellista järkeilyä - eikä se ole syntiä

Jeesus oli oikeutettu vihassaan, koska ei ollut oikein, että kiristystä tapahtui ja vieläpä temppelin alueella. Sen sijaan, että temppelin alue olisi ollut sitä varten, että ihmiset saisivat rukoilla ja keskittyä Jumalaan, he olivat avanneet kahvilan...öö, anteeksi, siis avanneet kauppatorin aulaan, ja vielä sellaisen, joka veloitti kohtuuttomia hintoja käyttäen hyväkseen niitä, jotka olivat tulleet palvomaan ja uhraamaan uhreja Jumalalle. :)

Jos sinä tai minä näemme epäoikeudenmukaisen tilanteen ja me suutumme, se voi hyvinkin olla vanhurskasta vihaa. Mutta nykypäivänä ikuisiin periaatteisiin oikeasta ja väärästä perustuvan vihan rajat on korvattu vihalla, joka perustuu siihen ’koska minä tunnen niin’.

Ystävyys päättyi, koska toinen ystävä ei oikeuttanut eikä suvainnut ystävänsä aviorikosta. Nainen oli oikeuttanut syrjähyppynsä naimisissa olevan miehen kanssa, koska miehen avioliitto oli epäonnistumassa, koska mies sanoi suunnittelevansa hakevansa eroa ja koska mies ei ollut onnellinen. Nainen ja heidän syrjähyppynsä olivat tehneet miehen ja naisen hyvin onnelliseksi, joten naisen ajattelussa aviorikos oli Jumalan tarjoama tapa miehen paeta onnetonta avioliittoaan.

Kun naisen ystävä kutsui sitä siksi, mitä se oli, aviorikokseksi, ja ilmaisi vihansa ja järkytyksensä ystävänsä oikeutuksista, ystävä ryntäsi ulos ja katkaisi kaiken yhteyden ystäväänsä. Avionrikkoja käytti tunnepohjaista järkeilyä ollen vihoissaan ystävälleen, joka puolusti oikean ja väärän periaatteita. Nainen oikeutti aviorikoksensa perustuen siihen, mitä hän tunsi, ja väitti itselleen, että kyseessä oli Jumala, joka johdatti hänet tekemään niin.

Sydämen kovuuden kerrokset

Toinen tilanne, missä Jeesus suuttui, tapahtui Mark.3:1-5, ja siinä oli kyseessä sellaisen miehen parantaminen, jolla oli kuihtunut käsi. Jeesus oli kysynyt uskonnollisilta johtajilta, oliko oikein tehdä hyvää sapattina, mutta he kieltäytyivät vastaamasta hänelle.

Teksti kertoo meille: ”Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta...” Kreikankielen juurisanaa ’poroo’ käytetään kuvaamaan heidän sydämensä kovuutta. Yleisessä käytössä se oli rakennustermi ja sitä käytettiin kuvaamaan kalkkimaalin tai laastin kerroksia, joita seinään levitettiin. Ensimmäinen levitys, sitten annetaan sen kuivua. Sitten toinen levitys, sitten annetaan sen kuivua. Termiä käytettiin myös kuvaamaan känsää, joka on rakoille menneen ihon kerrostuma, kunnes iho kovettuu.

Jeesus oli vihainen niille, jotka osoittivat tuollaista käsittelytapaa ajatuksissaan ja elämässään. He tiesivät, mikä oikea vastaus oli - kyllä, on oikein tehdä hyvää sapattina - mutta he eivät halunneet käsitellä ajatustensa ja tunteellisen järkeilynsä epävanhurskautta, joten he pysyivät hiljaa. Vastatakseen vanhurskaasti heidän olisi pitänyt käsitellä rakentamiensa kovuuden kerrokset - ja siinä oli liikaa työtä. Heidän olisi myönnettävä ja paljastettava syvempiä kerroksia kovettumista ja vääriä tunteita ja vääriä järkeilyjä - eivätkä he halunneet tehdä sitä.

Jeesus teki siitä huolimatta sen, mikä oli oikein, ja paransi miehen näyttäen meille esimerkkiä, että tekisimme aina oikein siitä riippumatta, miten muut ottavat sen vastaan. Kuten Joh. 3:20 sanoo: ”Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi (engl. paljastettaisi).”

Tämän päivän opetuksena on, että meidän tulisi tutkia itseämme nähdäksemme, onko vihamme oikeutettua (vanhurskasta) vihaa vai ei. Perustuuko vihamme tunteeseen, koska sen spontaanin reaktion alla piilee epäloogista ajattelua ja ongelmia, joita suojelemme, ollen vihaisia kenelle tahansa, joka lähestyy?

Vai onko kyseessä jotakin yksinkertaista, kuten koiran potkaiseminen, kun tulet kotiin, koska olet vihainen jollekulle töissä? Oletko vihainen jollekulle toiselle, mutta purat sen lapsiisi? Vihastutko vain, koska sinusta tuntuu siltä, vai suostutko tutkimaan sydäntäsi nähdäksesi, mikä todellinen ongelma on?

Lisää ensi viikolla...siihen saakka, siunauksia,
John Fenn/VS

Emotional reasoning, or rational thinking #3
Tunnepohjainen järkeily tai järkiperäinen ajattelu osa 3

Hei kaikki,

tunteiden pohjalta järkeilevä ihminen, uskoo sen olevan totta, minkä hän tuntee, jopa silloin kun fyysiset ja loogiset todisteet sanoisivat, ettei se, mitä he tuntevat, ole totta. He uskovat, mitä heidän tunteensa kertovat heille ylitse kaiken muun.

He myös vaativat, että toisten ihmisten ja elämän pitäisi taipua siihen, mitä he tuntevat – ja mikä tahansa tai kuka tahansa, mikä tai joka on vastoin sitä, mitä he tuntevat tunnepohjaisessa järkeilyssään, eliminoidaan pois. Tässä on joitakin esimerkkejä.

Havainnollistaen asiaa... tosielämän esimerkkejä tunnepohjaisesta järkeilystä

Puoliso ei voi vastustaa sen uskomista, että hänen kumppaninsa on uskoton tulkiten kaiken, mitä sanotaan ja tehdään, tunnepohjaiseksi todisteeksi siitä, että kumppanin täytyy tapailla jotakuta toista, vaikka ei itse asiassa olisi mitään fyysisiä tai suhteeseen perustuvia todisteita siitä, että se olisi totta.

Tunnet itsesi yksinäiseksi, joten päättelet siitä, ettet ole rakastamisen arvoinen, joten sen vuoksi kukaan ei välitä sinusta.

Ajattelet, että sinun uusi romanttisen kiinnostuksesi kohde on täydellinen kaikin tavoin, jopa siinä määrin, ettet kykene näkemään hänen olevan viallinen ihminen kuten sinä itsekin - sinulla on hyvä tunne hänestä etkä näe mitään muuta kuin sen hyvän ja ’rakastut’, koska sinulla on ’hyvät fiilikset’ hänestä, ja selität pois hänen vikansa tai ajattelet, että sinä muutat kyllä hänet.

Olet vihainen jollekulle, mutta et kykene selittämään, miksi olet vihainen hänelle, tai syysi siihen, että olet vihainen hänelle, ovat pikkumaisia ja suhteettomiksi paisuteltuja - tunnet, että hän teki jotakin tarpeeksi pahaa, mikä oikeuttaa sinun vihasi.

Tunnet olevasi tyhmä, vaikka elämäsi todisteet näyttävät sinun olevan ’suunnilleen tasoissa’ toisten kanssa, et kykene unohtamaan elämässäsi tekemiäsi virheitä, joita jokainen tekee tai päätöksiä, jotka me kaikki tekisimme toisin näin jälkikäteen ajateltuna. Mutta silti tunnet itsesi tyhmäksi.

Keskityt sinä päivänä tapahtuneeseen negatiiviseen asiaan, etkä kykene näkemään mitään muuta kuin sen, se täyttää tunteesi ja ajatuksesi. Päiväsi ja tapahtumasi meni pilalle sen yhden negatiivisen asian takia.

Odotuksesi ovat niin korkealla tasolla, että kaikki on joko täydellistä ja pilalla. Näet asiat ainoastaan oikeina tai väärinä, hyvinä tai pahoina.

Jokainen ja kaikki on oikein tai väärin, et kykene näkemään monimutkaisempia ongelmia tai muita tekijöitä siinä, miksi joku sanoi tai teki jotakin. Jos joku on väärässä, hänet eliminoidaan ystäväpiiristäsi ja kontakteistasi. Et pidä heistä, koska pystyt näkemään ainoastaan heidän puutteensa. Tunnet, että heidän puutteensa ovat vaarallisia sinulle.

Et kuuntele hyvin, vaan kesken toisen puheen tarraat tunnepohjaisesti kiinni siihen, mitä hän sanoo ja muodostat välittömästi vastaväitteen tai hyökkäyksen sitä vastaan sen sijaan, että kuuntelisit koko lauseen tai ajatuksenjuoksun. (Vaikka istuisit hiljaa hänen puhuessaan, et kuuntele, vaan mieluummin muovaat omaa argumenttiasi perustuen hänen aikaisempaan lauseen puolikkaaseensa, johon tarrasit kiinni.) Sitten, kun hyökkäät tai esität vastaväitteesi, hän sanoo ’en minä noin sanonut’ ja hän on oikeassa - mutta sinä lakkasit kuuntelemasta puolivälissä ensimmäistä asiaa, jonka hän sanoi ja josta et ollut samaa mieltä.

Ihminen, joka tuntee, että elämä ei ole reilua, koska hän soveltaa omaa standardiaan siitä, mikä on reilua, jokaiseen ihmiseen ja jokaiseen tapahtumaan elämässä, on tunnepohjainen järkeilijä. Jos se, mitä tapahtuu, eroaa siitä, mikä hänen mielestään on reilua, hän tuntee närkästystä ja vihaa. Esimerkkinä olisi ihminen, joka kokee, että hän ansaitsisi isomman palkankorotuksen,

mutta pomo ei salli sitä. Tai puolison suhteen: hän haluaa paremman auton tai paremmat huonekalut tai yksityisen golf- ym. kerhon jäsenyyden tai kalliimman lomamatkan, mutta hänen puolisonsa vaatii, että he käyttävät rahaa ainoastaan sen verran, kuin heillä on varaa. Tämä myös on ihminen, joka shoppailee tuhlailevasti tai ahmii ruokaa, koska kokee ansaitsevansa 'sen', koska jokin muu asia jossakin muualla hänen elämässään on ollut epäreilua häntä kohtaan.

Syytät tunnepohjaisesta tuskastasi muita, kuten puolisoa tai ystävää. Oletko ajatellut tai sanonut: 'Lakkaa tekemästä oloani niin huonoksi oman itseni suhteen.' Kukaan ei todellakaan voi saada sinua tuntemaan oloasi huonoksi oman itsesi suhteen, se on sinun ongelmasi - mutta syytät toisia.

Sinun on oltava oikeassa jokaisessa väittelyssä tai keskustelussa. Taivutat ihmisiä siihen, mitä sinä haluat - esimerkiksi poikaystävän, jonka tyttöystävä pakottaa tai jota tyttöystävä manipuloi saadakseen tämän pukeutumaan tai käyttäytymään kuten tyttöystävä haluaa. Oikeassa oleminen ja saaden asiat sujumaan oman tahtosi mukaan on tärkeämpää kuin ylemmällä tasolla oleva rauha suhteessa. Rauhaa ei ole, ellei toinen ihminen taivu sinun tahtoosi. Tämä ihminen järkeilee tunteittensa kautta eikä sitä vastaan voi mitenkään voittaa, sillä jos hän tuntee olevansa oikeassa, silloin hän on oikeassa ja hänen ystävänsä tai puolisonsa tai pastorinsa tai työkaverinsa tai pomonsa on väärässä.

Vangittaisiinko vähän ajatuksia kuuliaisuuteen, jooko?

"Me hajotamme maahan **järjen päätelmät** (engl. kuvitelmat) ja **jokaisen varustuksen** (engl. jokaisen korkean asian), joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja **vangitsemme** jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle."

Kreikan kielen sana, joka on käännetty sanaksi 'kuvitelmat' (suom. Raamatussa 'järjen päätelmät') on 'logismos', ja se tarkoittaa ' ytimessä oleva järkeily, joka heijastaa jonkun arvoja, kuinka he antavat arvoa asioille päättääkseen, mitä pitävät järkevänä'. 'Logismos' painottaa mielipiteen päättämistä. Lyhyesti sanottuna: kuvitelma ja siihen liittyvä tunne siitä, minkä **me** ajattelemme olevan oikein ja soveliasta ja miten asioiden tulisi olla.

Linnan seinät

"Jokainen varustus" (englanninkielisessä Raamatussa 'jokainen korkea asia') on kreikan kielen sana 'hupsoma' ja tarkoittaa 'korkeaa muuria, korkeaa estettä, suojamuuria' (kuten linnan muuria). Toisin sanoen meidän tunnepohjainen järkeilymme ja mielipiteemme, jotka olemme muodostaneet noista tunteista, toimivat linnan muurina estäen Kristuksen ajatuksia ja teitä vaikuttamasta meihin, niin että ne vetäisivät meidät pois tunteistamme ja kuvitelmistamme.

Me rakennamme muurit, koska me teemme päätöksiä ja muodostamme mielipiteitä perustuen (vääriin) tunteisiin järjen käytön sijasta.

Ainoa ratkaisu on tunteiden pitäminen kurissa
Tunteiden 'vangitseminen' kuuliaisuuteen. Kreikan kielen sana 'vangittu' on 'aichmalatos', jossa sana 'aichma' tarkoittaa keihästä. Tämä sana tarkoittaa keihäällä osoittamalla vangituksi otettua - ottaa ajatukset sotavangeiksi on se tarkka kielikuva, jota Paavali käyttää, sillä niinä aikoina vangit vangittiin keihäällä osoittamalla. Niin meidän on tehtävä meidän 'ydinarvoillemme, joiden kautta me annamme jollekin asialle merkityksen'.

Kun aluksi pyrimme tekemään näin, se on tavallisesti hyvin vaikeaa, koska tunnepohjaisesti järkeilevä ihminen on tehnyt sitä koko elämänsä ajan, eikä kukaan muu kuin Jeesus ole koskaan saanut heitä tutkimaan itseään.

Vielä kirjaimellisemmin: ”Repikää alas mielipiteenne, jotka nostavat itsensä linnan muuriksi sitä vastaan, mitä me tiedämme Kristuksen teistä ja ajatuksista. Ottakaa jokainen tunne ja ajatus ja tarkoitusperä vangiksi keihäällä osoittaen kuten sotavanki ja pankaa se alistumaan sille, mitä kuulette (Jeesuksesta), ja olkaa valmiita kostamaan itsessänne oleva mikä tahansa tottelemattomuus, jonka löydämme (tunnepohjaisesta järkeilystämme ja ajattelustamme ja tunteistamme).” (2. Kor.10:5-6)

Se, miten ihminen vapauttaa itsensä tunnepohjaisesta järkeilystä, seuraa ensi viikolla, jolloin tämä opetussarja päättyy. Siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

Emotional reasoning, or rational thinking # 4 Stop emotional reasoning
Tunnepohjainen järkeily tai järkiperäinen ajattelu osa 4 Lopeta tunnepohjainen järkeily

Hei kaikki,

Joh.7:19-25 Jeesus kysyy, miksi johtajat halusivat tappaa Hänet, mutta ihmisten tunnepohjainen reaktio olisi voinut olla reaktio meidän aikamme ihmisten suusta: ”Olet hullu. Sinussa on demoni, kuka sinua yrittää tappaa?”

Jeesus vastasi (jae 24): ”Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio.” Toisin sanoen tuomioiden tekeminen sen mukaan, miltä asiat vaikuttavat, ja tunne, joka on reaktio siihen, miltä asiat vaikuttavat, ovat väärin.

Kun ihmisillä oli välitön reaktio Hänen sanoihinsa, se esti ihmisiä katsomasta tosiasioita. Asia on samoin sinun ja minun kohdalla. Tunnepohjainen järkeily estää meitä katsomasta tosiasioita, suurempaa kuvaa.

Kun he saivat korjausta Jeesuksen käskystä, jotkut panivat sivuun tunnepohjaisen järkeilynsä ja sanoivat (jae 25): ”Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaaksensa?”

He muuttivat reaktionsa tunnepohjaisesta vanhurskaaksi silmänräpäyksessä osoittaen, että niin voidaan tehdä. He yksinkertaisesti vastaanottivat korjausta, ottivat tunteensa hallintaansa, käyttivät aivoja, jotka Jumala heille antoi, tasapainottivat tunteet tosiasioilla ja tekivät vanhurskaan tuomion: ”Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaaksensa?”

Otamme itsemme kiinni muodostaessamme tunnepohjaisen tuomion, pysähdymme, muutumme ja hyväksymme sen, mitä tosiasiat kertovat meille.

Tasapaino, tasapaino - kasvun sijaan keskitytään lahjaan

Sen oppiminen, miten tasapainottaa tunnepohjainen järkeily järkiperäisen ajattelun kanssa on prosessi. Monilla ihmisillä ei ole mitään ’filtteriä’, ennen kuin he puhuvat tai toimivat - jos he ajattelevat niin, se tulee saman tien ulos heidän suustaan tai he ryhtyvät heti toimeen ilman, että liittävät siihen mitään ajattelua, paitsi sen, mitä se tunne peräänkuuluttaa. Toiset pysyvät vuosia kestävässä tunteellisessa köydenvetosodassa tunnepohjaisen järkeilyn ja logiikan välillä.

Jotkut elävät pahoinpitelevän puolison tai ’rakkaan’ kanssa, mutta pysyvät heidän kanssaan tunnepohjaisen järkeilyn vuoksi siitä huolimatta, että logiikka kertoo heille, että heidän pitäisi lähteä, ennen kuin jotakin pahempaa tapahtuu.

Jotkut ovat seksuaalisesti tekemisissä jonkun kanssa avioliittonsa ulkopuolelta ja kamppailevat tunnepohjaisen järkeilyn ja logiikan välillä sen suhteen, mikä heidän sitoutumisensa on toisiinsa, kieltäytyen käsittelemään pelkoa ja turvallisuutta ja taloudellisia ongelmia.

Jotkut kimmastuvat vihoissaan, jättävät ystävät sosiaalisessa mediassa ja ryhmät tai ystävänsä tosielämässä vain tunteakseen olonsa huonoksi myöhemmin, mutta ovat liian ylpeitä myöntääkseen, että he ylireagoivat. Hyvin usein sellainen henkilö työntää sitten 'lahjansa' muiden edelle - sen asian, jota he tekevät Herrassa, joka on hauskaa ja selvästi Jumalalta - vaikka Hän olisi ottanut heidät luonteensa käsittelyynsä, joten he piiloutuvat 'lahjansa' taakse, jotta heidän ei tarvitsisi kasvaa. Musiikki, todistaminen, heidän aatteensa jne. Se kaikki on sitä varten, että se piilottaisi tunteelliset luonneongelmat.

Jotkut eivät kykene keskustelemaan ongelmista ja ideoista ilman, että henkilökohtaisesti hyökkäisivät toisen ihmisen kimppuun käyttäen tunnetta järkeilynä. Loogisesti heillä ei ole mitään moraalista perustaa, jolle he perustaisivat järkeilynsä, ja koska kyseessä on tunnepohjainen järkeily, heidän mielensä ovat hämillään kaksinaismoraalista, tekopyhyydestä ja epäloogisista uskomuksista. Kun he keskustelevat ideoista, he kimmastuvat ja lähtevät keskustelusta - he eivät voi kestää tunteita, jotka nousevat pintaan, koska he järkeilevät tunteillaan.

Jotkut eivät 'tunne' oloaan turvalliseksi, mukavaksi, rauhalliseksi, joten he kieltäytyvät keskustelemasta ideoista ja käsitteistä, vaan pyrkivät mieluummin jättämään ulkopuolelle minkä tahansa, mikä ei tee heidän oloaan 'turvalliseksi'. Me näemme tätä nyt USA:n yliopistojen kampuksilla, kun puhujat, joilla on erilaisia liberaaleja näkökulmia, jätetään ulkopuolelle, joidenkin itse asiassa sanoessa, että eivät tunne oloaan 'turvalliseksi' kuunnellessaan erilaisia näkökulmia. Se on tunnepohjaista järkeilyä.

Turvallisuus. Pelko. Menneisyyden kivut. Epävarmuudet. Nämä ovat syitä, miksi ihmiset pysyvät tunteellisessa järkeilyssä. Tunnepohjaisen järkeilyn jättäminen logiikan vuoksi merkitsisi valtavaa uudelleenjärjestelyä heidän elämässään, asumisjärjestelyjä, luonteen kasvua ja muutakin.

Kuinka muuttua

Opi hallitsemaan tunteitasi. Kun tunne pulpahtaa pinnalle, ota itsesi kiinni, ennen kuin puhut tai toimit. Vangitse se Jeesuksen alaisuuteen keihään kärjellä osoittaen. Hillitse itsesi. Puhu asia läpi itsesi tai läheisen ystävän kanssa. Sinulla on luonnevika, jonka olet kieltäytynyt alistamasta Jeesukselle vuosia ja vuosia, ja nyt Hän haluaa sinun oppivan hallitsemaan tunnepohjaisen järkeilysi. Hallitse tunteesi. Työskentele sen eteen.

Ihminen ei tarvitse rukousta tämän puolesta muuten kuin, että tulisi vahvistetuksi sisimmässään ryhtymään toimeen ja ottamaan hallinnan tunteistaan. Ei tarvitse laskea käsiä heidän päälleen, ei tarvitse ajaa demoneja ulos heistä. Tarvitaan vain yksinkertaista kurinalaisuutta.
Sana 'opetuslapsi' (engl. sana 'disciple' muistuttaa sanaa 'discipline' eli kurinalaisuus), joka tarkoittaa 'oppijaa' ilmaisee, että kurinalaisuus on ainesosista avainasemassa. Ei ole mitään muuta ratkaisua.

Ensimmäisellä kerralla et ehkä saa itseäsi kiinni, ennen kuin olet jo langennut syntiin ja möläyttänyt ulos jotakin tai lähtenyt chattihuoneesta tai poistanut ystävistäsi jonkun tai katkaissut ystävyyssuhteen. Tiedät jonkun kamppailevan kasvun kanssa, jos olet koskaan kuullut: "En ole poistanut heitä ystävistäni, lakkasin vain seuraamasta heitä enää Facebookissa." Sama asia tosielämän suhteissa. 'Olemme yhä ystäviä, me emme vain tee asioita yhdessä, niin kuin ennen teimme.' Se valhe, jonka kerrot itsellesi tai muille, on akanoita, jotka poltetaan, kun

nuo asiat seisovat Jeesuksen edessä. Pelastettu, mutta ikään kuin tulen kautta, kuten Paavali sanoi 1.Kor.3:15.

Seuraavan kerran saat itsesi kiinni ja ’puret kieltäsi’. Sitä seuraavalla kerralla tunnistat tunnepohjaisen järkeilyn nousevan sisimmästäsi sen tapahtuessa ja käytät ajatuksia, jotka katsovat toista ihmistä, heidän olosuhteitaan, omaa sydäntäsi, ja kykenet tekemään vanhurskaan tuomion. Toista tämä joka kerta. Se on prosessi, se on kurinalaisuutta, mutta siitä tulee elämäntapa.

Tunnepohjainen järkeily: Kun ihminen uskoo tunteidensa olevan tosiasioita ja siltä pohjalta ajattelee ja tekee päätöksiä perustuen noihin tunteisiin. Tunteet perustuvat näennäisiin asioihin. Se, mitä sanotaan, kirjoitetaan, tehdään, saa meidät reagoimaan tunteellisesti, ja teemme päätöksiä noihin tunteisiin perustuen, noihin näennäisyyksiin perustuen.

Jeesus: ”Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio.” (Joh.7:24)

Opetuslapsi. Kurinalaisuus. Ota tunteesi hallintaasi, ennen kuin alat järkeillä niillä. Mitä Jeesus ajattelisi siitä? Yksi minun tavallisimmista rukouksistani: ”Mitä Sinä ajattelet tästä, Isä?” ”Mitä Sinä ajattelet tästä, Herra?”

Uusi aihe ensi viikolla...siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS